

Willem Heemskerk (62) heeft zijn wortels in de Bollenstreek, waar hij ooit deel uitmaakte van het familiebedrijf in De Zilk. Door te verhuizen naar Woudenberg - even voorbij Utrecht - kon hij ruimte creëren om zich verder te ontwikkelen. Bovendien kon hij zo zijn crocosmia's - het gewas dat tot op dat moment zijn hobby was geweest - tot volle bloei laten komen. Hij heeft er geen dag spijt van gehad.

Tekst en foto: Monique Ooms

Willem Heemskerk is de oudste zoon in een gezin met negen kinderen. Hij groeide op in De Zilk waar zijn vader aanvankelijk een veehouderij had. "Nadat ik van de middelbare tuinbouwschool afkwam en in het bedrijf stapte, zijn we bloembollen erbij gaan doen. Een deel van het land werd omgespoten. Dat was in 1965." Tulpen en narcissen vormden de hoofdmoot van het teeltplan dat met een halve hectare bescheiden te noemen was. Om volledig te kunnen omschakelen op bloembollen, moest al het land worden omgespoten. "Dat was een flinke investering. Intussen was ook mijn broer Piet in het bedrijf gestapt, dus er moest ook flink wat verdiend worden om die investering eruit te halen. Toen hebben mijn vrouw Anneke en ik besloten uit het familiebedrijf te stappen zodat zij samen verder konden." Willem en Anneke zochten en vonden een nieuwe bestemming in Woudenberg waar zij een voormalige boerderij kochten. "Een ideale plek: vers land, zandgrond, voldoende water voorhanden en niet meer dan honderd kilometer vanuit de Bollenstreek, dus nog altijd binnen bereik van de handel." Zo kwam in 1987 Kwekerij Davelaar tot stand.

VOOR DE HOBBY

Aanvankelijk bepaalden tulp, hyacint en narcis het teeltplan. "In De Zilk had ik al een hobby-partijtje crocosmia, puur voor de liefhebberij. Ik had wat soorten verzameld, hier en daar wat

WILLEM HEEMSKERK:

'Ik wil iets maken van

Willem Heemskerk: 'Ik laat nieuwe soorten onder andere zien in de showkas bij CNB'

gekocht bij collega's. Crocosmia is een geweldig mooi gewas: zo kleurrijk en zo gevarieerd, je raakt er niet op uitgekeken. Bovendien kun je er van alles mee: je kunt ze telen voor de bol, voor de bloem of voor de bes. Bovendien zijn de prijzen goed. Er zijn tegenwoordig niet veel gewassen waarvoor dat geldt." Het kon dan ook niet uitblijven dat Kwekerij Davelaar op professionele schaal crocosmia's ging telen. "Begin jaren negentig hebben we het professioneel opgepakt. Eind jaren 90 konden we de collectie van Sjaak van Dijk erbij kopen. In 2000 ben ik zelf begonnen met veredelen, inmiddels hebben we zo'n tweehonderd roe aan nieuwe soorten. Als de omstandigheden om te kruisen ideaal zijn, vlieg ik direct naar het land, al is het zondagmiddag. Door zelf nieuwe soorten te ontwikkelen, krijgen we meer controle over de keten

en grip op het aanbod." Daarbij mikt Willem niet op bulkhoeveelheden. "Ik vind het ontzettend saai om drie of vier hectare van hetzelfde soort te telen. Dat geldt niet alleen voor crocosmia's, maar bijvoorbeeld ook voor tulpen. Wij telen dan ook wel honderd verschillende soorten, waarvan vijftien reguliere handelsoorten. De rest is in ontwikkeling en moet nog op de markt worden geïntroduceerd. Daarvoor moet er minimaal twintig roe van een soort staan. Op dit moment richt ik me erg op variëteiten voor de pot, dat is een belangrijke tendens."

Bij de introductie van nieuwe soorten gaat Willem zorgvuldig te werk. "Je moet natuurlijk proberen om de handel lekker te maken voor iets nieuws. Dat doen wij bijvoorbeeld door nieuwe soorten te showen - bijvoorbeeld in de show-

n mijn vak'

kas bij CNB of bij de VKC-keuring in Naaldwijk - en door foto's op onze site te zetten. Zo worden introducties over het algemeen goed opgepikt." Willem is altijd op zoek naar goede aanvullingen voor zijn assortiment crocosmia's. "Daarvoor ga ik op bezoek bij liefhebbers in Engeland, Ierland, Frankrijk... allemaal hobbyisten die graag willen ruilen. En daar zitten mooie dingen tussen. Vaak doe ik dat trouwens tijdens onze vakanties en mijn vrouw Anneke gaat dan gezellig met mij mee. Zij kijkt met andere ogen naar een product, meer vanuit de schoonheid. Ik kijk vooral of ik er iets mee kan." Hij laat nieuwe soorten niet kwekersrechtelijk beschermen. "Dat is me veel te duur, bovendien gaat het altijd maar om kleine partijen. Ik laat wel de naam van een nieuw soort registreren." De handel en het relatiebeheer behoren nog altijd tot Willem's

takenpakket binnen het bedrijf. Inmiddels heeft zijn zoon Martijn (34) - die vijf jaar geleden tot het bedrijf toetrad - de verantwoordelijkheid voor de kwekerij op zich genomen.

.....

'Destijds heb ik veel geleerd op de middelbare tuinbouwschool in Lisse en ik vind het mijn verantwoordelijkheid om dat op een goede manier uit te dragen'

.....

PLEZIER

Gevraagd naar zijn passie, blijken crocosmia's daar slechts deel van uit te maken. "Ik wil graag iets maken van mijn vak. Destijds heb ik veel geleerd op de middelbare tuinbouwschool in Lisse en ik vind het mijn verantwoordelijkheid om dat op een goede manier uit te dragen. Dat betekent voor mij dat ik niet alleen produceer, maar mij van het begin tot aan het eind verantwoordelijk voel voor het product. Ik zal een klant altijd vragen naar zijn doel met het product, geef gevraagd en ongevraagd advies en breng ook zelf de bollen naar klanten toe. Op die manier hou ik contact met de afnemers, krijg ik feedback op de kwaliteit. Dat stimuleert mij om door te gaan. Bovendien: als er dan eens iets is, weten ze mij makkelijk te vinden." Plezier beleven aan zijn vak, dat is wat Willem nastreeft. "Een nieuwe trekker of een grotere rooimachine kopen, daar word ik niet warm van. Veel leuker vind ik het om de hele keten rondom een product te organiseren en regisseren. Voor crocosmia ben ik daarin specialist geworden en daar heb ik veel plezier in." We moeten zijn passie overigens niet teveel romantiseren. "Uiteindelijk gaat het er natuurlijk toch om dat we er een goed inkomen uit kunnen halen." Hij is tevreden als afnemers graag bij Kwekerij Davelaar terugkomen. "Ik vind het mooi als het lukt om klanten aan ons bedrijf te binden."

Het mag duidelijk zijn dat die veelomvattende passie van Willem zich niet helemaal binnen de lijntjes van een veertigurig werkweek

afspeelt. "Geen idee hoeveel uren ik werk, dat hou ik niet bij. Ik vind het gewoon leuk om te doen en wil me ook blijven ontwikkelen. Als ik met mijn gewas bezig ben en het seizoen gaat weer draaien, begint het bij mij helemaal te tintelen, dan kan ik er niet bij wegblijven. Het geeft een goed gevoel om ermee bezig te zijn. Als je dan toch moet werken, dan doe ik graag iets wat ik leuk vind en wat ik zoveel mogelijk kan uitdiepen. Gelukkig heb ik altijd veel support van mijn gezin gehad." Nog altijd is hij blij dat hij destijds de stap heeft gezet om te verhuizen naar Woudenberg om daar opnieuw te beginnen. "Ik ben ervan overtuigd dat wij ons bedrijf juist door die verhuizing op deze manier hebben kunnen ontwikkelen. Hier hebben we de ruimte en de vrijheid om volledig onze eigen koers te varen." Ook al het bestuurswerk dat hij er altijd bij gedaan heeft - en nog steeds doet, onder andere voor de LTO en bloemenveiling Plantion in Ede - heeft bijgedragen aan die ontwikkeling. "Daardoor heb ik een bredere kijk gekregen op het vak en op de wereld en daar word je als ondernemer altijd wijzer van."

DOORGAAN

Hoewel hij inmiddels in de 60 is en zijn zoon belangstelling heeft om het bedrijf over te nemen, is er nog geen sprake van dat Willem gaat stoppen met werken. "Ik moet er niet aan denken. Sterker nog, ik ben mezelf nog steeds aan het ontwikkelen, ik wil blijven leren. Zo heb ik laatst een cursus mindmapping en snellezen gedaan via de LTO, ontzettend leuk en leerzaam. Voorlopig ga ik dus nog wel even door, ik wil graag iets nuttigs blijven doen. Ik zal misschien niet meer zo snel op de rooimachine stappen, maar de veredeling en de introductie van nieuwe soorten blijven voorlopig zeker nog mijn verantwoordelijkheid. Dat vind ik allemaal nog veel te leuk om te doen." Ook in zijn vrije tijd zit hij amper stil. En als hij dan eens stil zit, heeft hij in elk geval een leerzaam boek in zijn handen, over aardrijkskunde of geschiedenis. Ook talen interesseren hem. Gelukkig heeft hij een echtgenote die niet van hem verwacht dat hij haar achter de geraniums komt vergezellen. "Die hebben wij niet! Anneke is namelijk ook nog hartstikke actief. Zo'n twee jaar geleden is zij afgestudeerd in humanistiek waarvoor ze een eindschrijft maakte over integriteit bij banken. Ze is actief als studiebegeleider en doet allerlei projecten. Ook zij is dus heel erg bezig. Geweldig toch? Dus dat pensioen? Nee, dat gaan we niet doen."

Resumé

Wat is er nou mooier dan van je hobby je beroep maken? Dat lukte Willem Heemskerk van Kwekerij Davelaar. Hij kweekte crocosmia's voor de hobby, maar inmiddels is hij er specialist in geworden en neemt hij ook de veredeling voor zijn rekening. In Woudenberg - waar de kwekerij is gevestigd - konden zowel Willem als zijn gewas volledig tot bloei komen.